

Autocharakteristika

Ľudia tvrdia, že zo všetkých je najľahšie opísať seba samého. S týmto tvrdením síce nesúhlasím, ale pokúsim sa o čo najvernejšie vykreslenie mojej osoby. Moje meno je Katarína, no rodina a blízki priatelia preferujú rôzne zdobneniny, niekedy ma sestra zavolá aj v angličtine. Mám sedemnásť rokov a fakt, že o pár mesiacov budem dospelá, ma občas trochu vydesí.

Prvá vec, ktorú by som si na sebe všimla, ak by som bola v koži niekoho iného, by určite boli oči. Práve tie sú pre mňa možnosťou dozvedieť sa o človeku to, čo by nám on sám nepovedal. Moje sú tmavohnedej farby, miestami pôsobia až mysticky, teda dokonale odrážajú vnútro. Väčšinou rozpustené vlasy rovnakej farby si žijú svoj vlastný život, je nemožné od nich žiadať, aby celý deň ostali v účese, ktorý som si ráno zvolila. Celé moje telo je pokryté materskými znamienkami, a ak je mýtus tvrdiaci, že znamienka sú miesta, v ktorých sme boli v minulých životoch zabití, pravdivý, tak rozhodne by som chcela vedieť, čo sa v mojich predošlých existenciách dialo.

Ak niekde v miestnosti pri stene sedí dievča, zamyslené, nerozprávajúce sa s veľkým množstvom ľudí, pravdepodobnosť, že som to ja, je vysoká. Zdám sa byť tichá, pracovitá, vždy pripravená pomôcť ostatným. Zdanie mnohokrát klame, rovnako je to aj v tomto prípade. Nerada stretávam nových ľudí, ale tí, ktorí sú mi blízki, by o mne vedeli povedať svoje. Mozog pracuje rýchlejšie ako sú ústa schopné rozprávať, preto informácie vylietajúce zo mňa sú často nonsens pre ostatných. Som racionálny človek, málokedy beriem ohľad na ľudské emócie, pretože pri riešení problémov mojou cestou sú irelevantné. To zo mňa v cudzích očiach robí chladnú osobu.

Mojou najsilnejšou a najvýraznejšou charakterovou črtou je hádam sarkazmus. Možnosť vyjadriť vlastný názor tým, že sa pohrám so slovami a súčasne zistiť, či prijímateľ pochopil skutočnú podstatu, je istý druh satisfakcie. Zdvihnutý jeden kútik úst s pobaveným pohľadom by sa dal jednoducho definovať ako spôsob, ktorým vyjadrujem nesúhlas alebo sa iba bavím na hlúpostiach vypustených z úst iných. Radšej zvolím pohľad ako slová, pretože pohľadom som schopná vyjadriť miliónkrát viac ako jedinou vetou. Keď sa rozprávam s neznámymi ľuďmi, svoje slová volím opatrne, nechcem, aby sa o mne vedelo viac, ako je nutné. Je neuveriteľne ťažké vyviesť ma z rovnováhy, moja flegmatická povaha ma v nej udržuje celé dni. Svoje problémy riešim s chladnou hlavou, riadim sa faktmi a je občas až nemožné zmeniť môj názor.

Ak by to bolo možné, rada by som niekedy stretla samú seba. Šanca vidieť sa a spoznať sa by mi určite otvorila nové obzory a priniesla nový pohľad spolu s príležitosťou zmeniť sa.